

zésű, hanem hernyófalás nem is fordult elő, továbbá a szintén közelfekvő „Kis-Bocskó“ község gyümölcsös kertjei is, mióta a gyár működését megkezdte, tönkre tétettek.

Pisó Cornél S.,
m. k. erdőgyakornok.

A idei erdőőri szakvizsgák eredménye.

Összevetve a közölt 9 jelentésben foglalt adatokat, az idei erdőőri szakvizsgák eredményéről a következő rövid statisztikát állithatjuk össze.

Az ország kilencz különböző helyén megtartott vizsgálatra jelentkezett összesen 106 egyén, kik közül kitünően alkalmasnak találtatott 18, jól alkalmasnak 31, kielégítően alkalmasnak 52 és alkalmatlannak 5. Százalékokban kifejezve az egyes osztályok közti arányt, a kitünően alkalmasnak találtak száma $17\frac{0}{100}$ -át, a jól alkalmasaké $31\frac{0}{100}$ -át, a kielégítően alkalmasaké $52\frac{0}{100}$ -át és a nem alkalmasoké $5\frac{0}{100}$ -át képezi a megvizsgáltaknak.

Ezen oldalról tekintve tehát az eredményt, mindenesetre igen kielégítő. Ha azonban a vizsgázottak képessége helyett, tisztán csak azoknak számát tekintjük, s ezt a számot összehasonlítjuk azon igen nagy szükséglettel, mely az erdőtörvény ismert rendelkezése folytán a vizsgázott erdőörökben rövid kilencz év múlva beállani fog, kevésbé megnyugtató következtetésekre jutunk, s itt csak az nyugtat meg némileg, hogy a multakhoz képest a vizsgázottak száma tetemes szaporulatot igazol, s ha e haladás már az erdőtörvény életbelépésének első évében tapasztalható, nem jogosulatlan reményünk, hogy idő haladtával fokozatosan mind többen-többen fognak jelentkezni.

Szemben azonban a tényleges szükséglettel, nem véljük feleslegesnek, még következő nézetünknek is kifejezést adni.

Az erdőtörvény értelmében, a törvény kihirdetésétől számított 10 év leteltével, tehát mostantól kezdve nem is egészen 9, hanem csak 8 és fél év múlva, mindazon erdőbirtokokon, melyek az erdőtörvény 17. §-ában kijelölt kategóriába tartoznak, csak vizsgázott erdőőrök lesznek alkalmazhatók, és ez a kategóriája hazánk összes erdőállományának oly jelentékeny, hogy ha tisztán csak a 17. §-ban felsorolt birtokosok szükségletét vesszük is figyelembe, ezerekre kell tennünk azon erdőőrök számát, kiket a jelzett rövid idő alatt kiképezni és megvizsgázni kell. Vizsgázott erdőőrökre azonban nemcsak az állam közvetlen felügyelete alá helyezett birtokos osztálynak lesz szüksége, hanem a magánbirtokosoknak is, mert a törvény némely előjogát a közbiztonsági közegeknek csak felesketett és egyszersmind vizsgázott erdőőrnek adja meg; s így azon magánbirtokosoknak, kik erdőjük védelmét lehetőségig biztosítani kívánják, szintén gondoskodniok kell arról, hogy személyzetük idővel a törvény minden követelményének megfelelhessen. A most alkalmazásban levő erdőőröknek csak nagyon csekély része bír minden kvalifikációval, a hiányt tehát évenként egy-egyszáz erdőőr vizsgára bocsátásával, úgy, mint az idén történt, a hátra levő néhány év alatt távolról sem lehet pótolni.

Időszerűnek találjuk tehát ezuttal is felhívni erdőbirtokosainkat, hogy saját jól felfogott érdekekben erdőőreik kiképzésével lehetőségig siessenek. Kötelességünk azonban kijelenteni, hogy ez a figyelmeztetés, s az abban önkénytelenül kimondott szemrehányás néhány erdőbirtokosra, s ezek között első helyen a m. kir. kincstárra nem vonatkozhatik. A 106 vizsgára jelentkező közül ugyanis nem kevesebbet, mint 65-öt a kincstár küldött, s ez a szám, tekintetbe véve, hogy a kincstár szolgálatában álló személyzetnek nagy része már is vizsgázott erdőőrökből áll, mindenesetre teljesen kielégítő.

Horváth, Sándor, m. kir. al-erdőfelügyelő.